

Tarjáni Imre

Az esti tűznél

Magyarul mit jelent Európa?
Mozgó határokat? Egy ócska gúnyát,
amiből mindig kilógott ez-az.

Még számtalan út van,
de azt a térképek nem jelölik,
csak mesemondók
beszélnek róla az esti tűznél.

Most véresebb idők
és idegen nyelvű gyalogosok jönnek.
Lesz, aki megijed és elfut.
Én itt maradok az esti tűznél.

El semmíse veszhet

Csak a gondolat ritmusa szárnyal
kibontva belső logikáját,
a térben élő
folytonos láncolatokkal együtt
egy végtelen spirállá gombolyodva,
és vers lesz.

Ez a teremtés második szava.

A rímek, mint szellemi rozsdá,
leperegnek,
akár a történelem hazugságai,
de el semmíse veszhet,
mert Isten megőrzi valamennyit.

Nekrológ helyett

Túléltem a huszadik századot,
beléptem a huszonegyedikbe.
Csecsemőkorban ígéretes lehetőség,
öregem szomorúság.

A partitúrákból hiányzik a dallam,
a szövegek mögül a lélek,
az is kétséges, egyeseknek
van-e még Isten,
de ha nincs, akkor ki az,
aki ilyen tervszerűen büntet?

A szavakat mentem

Ezt a beszélgetést kihagytam volna,
amit a szavakkal folytatok éjfél után,
amikor a kísértetek járnak.

De hát már én is kísértet vagyok.
Éppen itt jövök magammal szemben
olyan szomorúan, mintha nem élnék.

Nehéz az emlékezés vidámabb napokra,
mikor kényszereimnek alávettem
az érzelmeimben hánykolódtam.

Érzelmek nélkül nehezebb lesz
De akkor is van szél és vízcsobogás,
és a napfény színe sem lett fekete.

Most az történik, hogy a forma
már nem alkalmas a tovább-beszédre.
Akkor inkább a szavakat mentem!